

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021745 18 Кж
Бања Лука, 25.01.2018. године

Врховни суд Републике Српске у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осумњичених Д.Д. и Ж.С., због кривичног дјела тешког убиства у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске, у стицају са кривичним дјелом тешке крађе из члана 226. став 1. тачка 1. истог закона, одлучујући о жалби републичког јавног тужиоца изјављеној на рјешење Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021745 18 Кв 2-п од 16.01.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.01.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Дјелимично се уважава жалба републичког јавног тужиоца и у односу на осумњиченог Д.Д. укида рјешење Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021745 18 Кв 2-п од 16.01.2018. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

У преосталом дијелу првостепено рјешење остаје неизмијењено.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебног одјељења за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 021745 18 Кв 2-п од 16.01.2018. године, у поступку поводом приједлога републичког јавног тужиоца за продужење притвора, према осумњиченом Д.Д. умјесто мјере притвора, по службеној дужности, изречена је мјера забране из члана 185. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), а одбијен је приједлог за продужење притвора против осумњиченог Ж.С., који им је био одређен због основане сумње да су починили кривично дјело тешког убиства у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу републички јавни тужилац због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење преиначи и према осумњиченим притвор продужи за два мјесеца.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Основано се жалбом тужиоца приговара да првостепени суд у односу на осумњиченог Д.Д., приликом доношења одлуке да умјесто продужења притвора изрекне мјере забране, није правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице.

Овдје се мора поћи од чињенице да суд прихвата постојање основане сумње да је осумњичени починио кривична дјела која му се наредбом о спровођењу и проширењу истраге (због кривичног дјела тешке крађе из члана 226. став 1. тачка 1. КЗ РС) стављају на терет и за које се тражи продужење притвора. Ова кривична дјела су по начину извршења и последицама које су у тим захтјевима описане, и због којих је против осумњиченог притвор и одређен, посебно тешка. С обзиром да је раније рјешење о одређивању притвора оправдано прихватило постојање ванредних околности и закључило да би пуштање осумњиченог на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, приликом доношења одлуке о продужењу притвора или замјени притвора мјерама забране мора се поуздано утврдити да је тај притворски разлог престао или да се сврха притвора може постићи блажом мјером.

Када се то има у виду остаје неутврђено на основу којих чињеница и околности првостепени суд закључује да је, у склопу ових околности, протек времена од мјесец дана довољан да се изгуби интерес јавности у мјесту гдје се догађај десио и шире, а да тиме престану и ванредне околности које су постојале у вријеме његовог извршења. Да би се извео поуздан закључак о престанку раније утврђене пријетње нарушавању јавног реда потребно је прије свега утврдити нове чињенице које на то указују и које вријеме од мјесец дана, које само по себи није дуго, чине довољним да та пријетња више не постоји. То што у приједлогу тужиоца за продужење притвора нису наведене конкретне чињенице које би указивале на постојање реалне пријетње по безбиједност имовине или становника, само по себи не представља основ да се изведе супротан закључак да оне не постоје, да је та опасност престала и да више не постоји.

Све то првостепени суд је пропустио да уради, а ради се о одлучним чињеницама без којих није могуће доношење правилне и законите одлуке, због чега је чињенично стање остало погрешно и непотпуно утврђено. На све то жалба тужиоца је оправдано указала, па је у односу на овог осумњиченог рјешење ваљало укинути и предмет вратити истом суду на поновно одлучивање. У поновном поступку тај суд ће отклонити почињене пропусте, утврдити све одлучне чињенице које је пропустио и цијенити их на начин како му је овим рјешењем указано, цијенећи и остале жалбене приговоре који овом приликом нису цијењени, па ће након тога моћи донијети правилну и закониту одлуку.

Што се тиче жалбених приговора упућених рјешењу који се односи на осумљиченог Ж.С. они нису основани. Према стању ствари које произилази из списка ове кривице правилно првостепени суд закључује да се не може утврдити постојање претходног договора овог осумљиченог и осумљиченог Д.Д., да лише живота оштећеног, а тиме ни постојање основане сумње да је он починио кривично дјело тешког убиства у покушају из члана 125. став 1. тачка 8. у вези са чланом 22. КЗ РС. Овдје не постоји обавеза осумљиченог на чињење, па жалба погрешно сматра како његов пропуст да спријечи осумљиченог Д. у радњама које је предузео, јер је по њеном ставу имао ту могућност, не доводи до успостављања његове кривичне одговорности за ово дјело. О свему томе побијано рјешење је дало јасне и увјерљиве разлоге које прихвата и овај суд, па на њих упућује жалиоца.

С обзиром на наведено ваљало жалбу тужиоца дјелимично уважити и одлучити као у изреци и на основу члана 337. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић